

Fordi Bergerav var skyldig
måtte R.S SKANCKE frifinnes

I saken mot ^{kst.statsråd} professor Ragnar Sigvald SKANCKE i Eidsivating lagmannsrett, og som var forhåndsbefalt å skulle ende med dødsdom, for "KRIGSFORRÆDERI" -lød punkt lo i "tilt alebeslutningen slik:

(innrykket): "Den 16. september 1941 anmodet Kirkedepartementet telegrafisk prestene om under f.k. søndags Gudstjeneste å minnes de norske sivile som omkom under angrepet på "Richard With" og "BARØY". - 3 dager i forveien var det sendt ordre om ikke å minnes ofrene fra unntakstilstanden i Oslo".

I og for seg er jo første punktum i denne tiltalepost fantastisk. Det var altså etter påtalemyndighetens oppfatning straffbart som krigsforræderi at Kirkedepartementet, hvis sjef Skancke var, den 16. september 1941 ber prestene å minnes fra prekestolen norske, uskylde ofre - "kvinner og barn" - som ble drept ved den britiske, militært meningsløse og barbariske bombing av kyststrateskipene Richard With og Barøy. Disse og lignende krigsforbrytelser mot norsk sivil kysttrafikk ble muliggjort ved at norskfødte, britisk betale agenter lå skjult i hytter og huler langs kysten og meldte fra til England - ikke om tyske krigsskip, men om kysttrafikken. Og vips var RAF der og senket de vergeløse... Med rette voldte ^{og lignende} disse stupide ugjerninger sorg og harme over hele Norge. Ikke få mintes Henrik Ibsens dikt om Terje Vigen.-

== =
Annet punktum i tiltalepost lo - ordren til prestene om ikke å minnes ofrene for unntakstilstanden i Oslo (Viggo Hansteen og Wickstrøm) er dog av skarpere natur, menneskelig og nasjonalt sett.

For postens ti's vedkommende formulerte Eidsivatingss landsvikavdeling dommen slik som nedenfor. Den er rikent og finnes i Høyesterettsutdraget, bind I, side 90 :

(Innrykket): "Det er ikke riktig at tiltalte som det står i tiltalebeslutningen nr.10 " 3 dager i forveien hadde sendt ordre om ikke å minnes ofrene for unntakstilstanden i Oslo." Retten kan under disse omstendigheter ikke finne at tiltalte har gjort seg skyldig i noe straffbart under denne post."

Som man kan se av Alexander Langes gjennomgåelse av dødsdommen over R.S Skancke, trykt 1953, berettet en velorientert og åndsnærværende tilhører under rettssaken - ekspedisjonssjef Otto Oliver Theisen - om den eiendommelige årsak, kanskje, til at